

Nr 63

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, m. m.; given Stockholms slott den 1 februari 1957.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t

dels föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående ändring i förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager; och

2) lag om ändring i lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror;

dels ock inhämta riksdagens yttrande över en av Rådet för samarbete på tullområdet vid dess fjärde sammanträde i Bryssel antagen rekommendation avseende vissa åtgärder för att förebygga smuggling av sprit- och tobaksvaror.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I syfte att underlätta provianteringen av fartyg med skattefria tobaksvaror föreslås i propositionen, att sådana varor i fortsättningen skall få uppläggas på provianteringsfrilager.

Vidare framlägges för riksdagens yttrande innehållet i en av Rådet för samarbete på tullområdet år 1954 i Bryssel antagen rekommendation avseende åtgärder till förekommande av smuggling. Det förordas, att bestämmelser utfärdas i anslutning till rekommendationen. De ifrågasatta bestämmelserna innefattar en reglering av rätten till utförsel av obeskattade sprit- och tobaksvaror såsom proviant, resgods och last. I det väsentliga överensstämmer de förordade utförselreglerna med den ordning som nu upprätthålles på skilda författningsmässiga grunder. Bestämmelserna innebär icke någon ändring i vad som nu tillämpas beträffande provianteringen och försäljningen av obeskattade varor i den sjöväga Öresunds-trafiken och annan sjöväga närtrafik.

Förslag

till

**förordning angående ändring i förordningen den 15 november 1912
(nr 298) om provianteringsfrilager**

Härigenom förordnas, att §§ 1, 5 och 6 förordningen den 15 november 1912 om provianteringsfrilager¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

§ 1.

1. Från utrikes ort infört, till proviantering och utrustning av fartyg eller luftfartyg avsett tullpliktigt gods må efter verkställd tulltaxering, utan att tullavgift erlägges men mot ställande av säkerhet för denna avgift, uppläggas i särskilt magasin under vård av godsets ägare (*provianteringsfrilager*).

Rätt till — — — för tullverket.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker, som uppläggas å provianteringsfrilager, skola där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås.

§ 5.

Gods, som — — — från tullavgift.

För å provianteringsfrilager upplagt gods, vilket av ägaren annorledes disponeras, ävensom för gods, som å sådant frilager undergår förskämning eller genom olyckshändelse eller eljest går förlorat, skall ägaren vidkännas belöpande tullavgift utan något avdrag; ägande Konungen bestämma, om och under vilka villkor

(Föreslagen lydelse)

§ 1.

1. Från utrikes ort infört, till proviantering och utrustning av fartyg eller luftfartyg avsett tullpliktigt gods må efter verkställd tulltaxering, utan att tullavgift erlägges men mot ställande av säkerhet för denna avgift, uppläggas i särskilt magasin under vård av godsets ägare (*provianteringsfrilager*). Å provianteringsfrilager må jämväl uppläggas från utrikes ort införda, förtullade eller oförtullade tobaksvaror ävensom inom riket tillverkade sådana varor mot ställande av säkerhet för tullavgift, beräknad enligt bestämmelserna i § 6.

Rätt till — — — för tullverket.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker och tobaksvaror, som uppläggas å provianteringsfrilager, skola där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås.

§ 5.

Gods, som — — — från tullavgift.

För å provianteringsfrilager upplagt gods, vilket av ägaren annorledes disponeras, ävensom för gods, som å sådant frilager undergår förskämning eller genom olyckshändelse eller eljest går förlorat, skall ägaren, utom i fall som i tredje stycket sägs, vidkännas belöpande tullavgift utan något avdrag; ägande Konungen be-

¹ Senaste lydelse av § 1 se 1955: 200, av § 5 se 1948: 139.

(Nuvarande lydelse)

gods må överflyttas till annat provianteringsfrilager.

§ 6.

Tullavgifter, som — — — skall avlämnas.

(Föreslagen lydelse)

stämman, om och under vilka villkor gods må överflyttas till annat provianteringsfrilager.

För tobaksvaror, som från provianteringsfrilager i vederbörlig ordning överlämnas till utövaren av statens tobaksmonopol, skall tullavgift icke utgå.

§ 6.

Tullavgifter, som — — — skall avlämnas.

För tobaksvaror skall i §§ 1 och 5 omfördäld tullavgift beräknas efter de taxor, som gälla för av Kungl. Maj:t fastställd mindre myckenhet dylika varor, som inkomma till riket såsom gåva till enskild person för dennes eget bruk.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1958.

Förslag
till
**lag om ändring i lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol
å tillverkning och import av tobaksvaror**

Härigenom förordnas, att 17 § lagen den 11 juni 1943 angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att i nämnda lag skall införas en ny paragraf, benämnd 29 a §, av nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

17 §.

Skatt utgår icke för tobaksvaror, som hos *monopolets utöware inköpas*
a) för Konungens eller medlems av det kungl. huset räkning;

b) av den, som eljest enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor, om inköpet sker för hans eget eller hans familjs behov;

c) såsom proviant för fartyg eller luftfartyg, därest varorna med fartyget eller luftfartyget under stadgad tullkontroll utföras till utrikes ort.

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Skatt utgår icke för tobaksvaror, som

a) *hos monopolets utöware inköpas* för Konungens eller medlems av det kungl. huset räkning;

b) *hos monopolets utöware inköpas* av den, som eljest enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor, om inköpet sker för hans eget eller hans familjs behov;

c) *hos monopolets utöware inköpas* såsom proviant för fartyg eller luftfartyg, därest varorna med fartyget eller luftfartyget under stadgad tullkontroll utföras till utrikes ort;

d) *enligt vad därom är särskilt stadgat uppläggas å provianteringsfrilager.*

29 a §.

Tobaksvara, som enligt 29 § införes till riket, må utan erläggande av å varan belöpande skatt uppläggas å provianteringsfrilager enligt vad därom är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1958.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1957.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGF, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet frågor rörande *dels lagring av obeskattade tobaksvaror för proviantering dels Sveriges anslutning till en av Rådet för samarbete på tullområdet antagen rekommendation avseende vissa åtgärder till förebyggande av smuggling* och anför därvid följande.

I. Lagring av obeskattade tobaksvaror för proviantering

Inledning

I framställningar till Kungl. Maj:t den 12 maj 1949 av Sveriges skeppshandlareförbund samt den 2 juli 1951 av samma förbund och Skeppshandlarnas inköpsförening u. p. a. uttrycktes på sin tid önskemål om förbättrade möjligheter till proviantering av fartyg med tobaksvaror. I framställningarna påtalades rådande svårigheter för skeppshandeln att anskaffa och lagra obeskattade tobaksvaror och framlades vissa förslag i syfte att underlätta skeppsfunneringen med sådana varor.

Framställningarna överlämnades den 21 november 1952 till 1952 års tobakshandelsutredning att övervägas i samband med utredningen om detaljhandeln med tobaksvaror.

Med skrivelse den 8 mars 1956 har utredningsmannen, häradshövding Erik Alexanderson, överlämnat en särskild stencilerad *promemoria* med förslag rörande fartygs proviantering med tobaksvaror. Utredningsmannen har vid överlämnandet anmärkt, att de till utredningens förfogande ställda sakkunniga icke deltagit i denna del av utredningsarbetet men att arbetet bedrivits i samråd med representanter för generaltullstyrelsen, Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet och Sveriges skeppshandlareförbund. I anslutning till förslaget upprättade författningsutkast torde såsom *Bilaga 1* få fogas till detta protokoll.

Över promemorian har, efter remiss, *yttranden* inkommit från generaltullstyrelsen, Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet och Sveriges skeppshandlareförbund. Generaltullstyrelsen har vid sitt utlåtande fogat yttrande från tulldirektionen i Stockholm.

Nuvarande möjligheter till proviantering med obeskattade tobaksvaror

Beträffande skeppshandlarnas möjligheter för närvarande att anskaffa och lagra obeskattade tobaksvaror må följande nämnas.

Enligt 29 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror äger av monopolets utövare antagen återförsäljare rätt att importera färdig tobaksvara för försäljning ävensom att, i avvaktan på varans förbrukning inom riket eller utförsel till svensk frihamn eller utrikes ort, utan erläggande av å varan belöpan- de skatt upplägga densamma under importörens och monopolets utövers lås å särskilt lager (tobaksskattelager) samt därstädes förfoga över varan. Närmare föreskrifter rörande tobaksskattelager är meddelade i 18—40 §§ kungörelsen den 30 juni 1943 (nr 429) med vissa bestämmelser rörande tillämpningen av lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror. Institutet tobaksskattelager tillkom i samband med de av 1924 års riksdag beslutade ändringarna i monopollagstiftningen. Såsom framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 192 till 1924 års lagtima riksdag föränleddes inrättandet av tobaksskattelagerinstitutionen av den föreslagna och av riksdagen sedermera beslutade ändringen i tobaksbeskattningen, varigenom den dåvarande tullen å tobak överfördes till tobaksskatt. Ur propositionen (s. 49) må härom återgivas följande.

Om nuvarande skyldighet att erlægga tullavgift för tobaksvaror borttages, upphör därmed även rätten att upplägga sådana varor å nederlag och provianteringsfrilager, varom i tullstadgan respektive förordningen den 15 november 1912 (nr 298) förmåles. Såväl med hänsyn till tullverkets personalkostnader för kontrollen vid nederlag som ock på grund av de synnerligen stora svårigheterna att på ett för det allmänna betryggande sätt övervaka utfäendet av i förordningen angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket bestämd avgift för från provianteringsfrilager utlämnade tobaksvaror, har det icke befunnits lämpligt förklara, att den inträdande tullfriheten ej skall utgöra hinder för bibehållande beträffande varorna av den tidigare rätten till upplägning å dessa båda slag av lager. De i detta sammanhang väsentligaste fördelarna med dessa lager torde likväl böra i möjligaste mån alltfört tillförsäkras varuägarna. Dessa fördelar bestå i att dels få tidpunkten för införselavgifternas erläggande förlagd så nära intill försäljningstillfället som möjligt, dels ock, i fråga om provianteringsfrilager, få för fartygsproviaivering i större eller mindre partier fördela och uttaga på lagret liggande varukolli. Den senare förmånen synes, under förutsättning att för monopolets utövare besvärande förflyttningar av varan till tullager på platsen eller mellan olika orter icke tillätes, till och med

kunna utsträckas till att omfatta uttagning för vilket ändamål som helst i skilda poster av ett uppdelat kolli.

Meddelandet av de nu berörda förmånerna förutsätter inrättandet av en ny lagerinstitution, förslagsvis benämnd tobaksskattelager. Denna institution synes kunna böra närmast ställas under monopolets utövers överinseende.

Enligt 18 § kungörelsen den 30 juni 1943 må tobaksskattelager inrättas allenast å ort, där distrikttullanstalt finnes och monopolets utövare tillika har kontor inrättat. Sådana orter är för närvarande Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Gävle, Härnösand, Luleå, Örebro och Östersund, av vilka orter de två sistnämnda saknar betydelse i förevarande sammanhang. Jämlikt 32 § ovannämnda kungörelse må å tobaksskattelager upplagd vara överföras jämväl till fartyg å annan ort än den, där lagret finnes inrättat. — Förutom å tobaksskattelager kan obeskattad tobaksvara lagras i frihamn eller å transitupplag (se 5 § kungörelsen den 30 juni 1943). Enligt 78 och 79 §§ frihamnsstadgan må inom frihamn idkas detaljhandel med där befintliga varor för att tillgodose såväl i frihamnen som annorstädes liggande fartyg med förnödenhets- och proviantartiklar, varvid beträffande vara, avsedd för annorstädes än i frihamnen liggande fartyg, gällande föreskrifter angående försändande från frihamn av utrikes gods skall äga tillämpning. Å transitupplag förvarat gods må enligt 173 § tullstadgan under upplagstiden icke underkastas behandling, varigenom det förändras till kollital, emballage eller beskaffenhet, varför således endast hela kollin kan uttagas från sådant lager. — Skeppshandlare har vidare möjlighet att anskaffa obeskattade tobaksvaror direkt från tobaksmonopolets distributionskontor (tobakskontor). Från tobakskontoren kan erhållas såväl importerade tobaksvaror som varor av tobaksmonopolets egen tillverkning och överföring av tobaksvaror må äga rum jämväl till fartyg å annan ort än den, där kontoret är beläget.

Utredningsmannen anför, att furneringen av fartygen med obeskattade tobaksvaror för närvarande sker efter fyra olika linjer, nämligen i form av utförsel från skeppshandlarnas egna lager i frihamn, utförsel från tobaksskattelager, utförsel genom tobaksmonopolets medverkan och medelst utförsel från transitupplag.

De olägenheter, som är förbundna med de olika alternativen, sammanfattas av utredningsmannen på följande sätt.

Utförsel från skeppshandlarnas egna lager i frihamn. På grund av fartygens allt kortare liggetider i hamnarna har uppstått stora svårigheter att förse fartyg, som lossar eller lastar i andra orter än Stockholm, Göteborg och Malmö, med obeskattade tobaksvaror från frihamn. Dessutom uppstår givetvis extra kostnader för transporter — även inom den ort där frihamnen är belägen — telefon m. m. Vid expedition till andra orter kräves dessutom ett samarbete mellan olika ofta konkurrerande skeppshandlare.

Utförsel från tobaksskattelager. Vid utförsel från tobaksskattelager uppstår i stort samma problem, som vid utförsel från frihamn. Tobaksskattelager för de aktuella fallen finnes för närvarande endast i Stockholm och Gävle.

Utförsel genom Tobaksmonopolets medverkan. Från Tobaksmonopolets distributionskontor kan rekvireras obeskattade tobaksvaror för utförsel med visst fartyg, varvid utförseln kontrolleras av tullverket. Expedieringen kan ske även till fartyg å annan ort än där kontoret är beläget. De distributionskontor, som utnyttjas för ifrågavarande ändamål, är belägna i Stockholm, Växjö, Gävle, Malmö, Göteborg, Norrköping, Härnösand och Luleå. Från Tobaksmonopolets distributionskontor kan erhållas såväl importerade tobaksvaror som varor av monolets egen tillverkning. Samma problem som beträffande de båda tidigare nämnda utförselmöjligheterna uppstår för denna expediering.

Utförsel från transitupplag. I orter med transitupplagsrätt, huvudsakligen ort, där distrikttullanstalt finnes, kan från utlandet inkomna tobaksvaror uppläggas på transitupplag. Uppläggning skall ske i hela kollin och uttagning medgives endast av sådant helt kolli, varför uppdelning efter fartygens behov icke kan äga rum. I samband med utförseln skall bokföringspenningar och bevakningsavgifter erläggas till tullverket. Utförsel från transitupplag synes sålunda ej motsvara en rationell lösning av frågan och har också kommit till ringa användning.

Utredningsmannens förslag

Under den föregående diskussionen av frågan om en smidigare fartygsproviantering med tobaksvaror har olika förslag till reformer varit på tal och utredningsmannen har närmare behandlat följande tre alternativ till lösning.

Inrättande av underlager till tobaksskattelager. Enligt detta förslag skulle s. k. underlager till tobaksskattelager inrättas på orter med tullanstalt även om monolets utöware icke hade kontor å orten. Dessa underlager skulle få användas endast vid utförsel av tobaksvaror som proviant till fartyg. I de fall monolets utöware icke hade kontor å orten skulle tullpersonal kunna utses till monolets ombud. Förslaget genomförande förutsätter författningsändringar och har — anför utredningsmannen — på grund av bokförings- och inventeringssvårigheter avstyrkts av Tobaksmonopolet. Systemet skulle medföra en hel serie av kontrollåtgärder, dels från monolets, dels från tullverkets sida, varför den åsyftade förenklingen och rationaliseringen enligt utredningsmannens mening icke skulle kunna åstadkommas enligt denna linje.

Utlämnande av tobaksvaror i konsignation. Förslaget innebär att skeppshandlarna skulle från Tobaksmonopolet få mottaga obeskattade tobaksvaror i konsignation, varigenom de flesta skeppshandlare skulle få möjlighet att furnera fartyg med tobaksvaror från eget lager. Därest sådan la-

gerhållning skulle komma till stånd, bör den enligt utredningsmannens mening omfatta ej blott av Tobaksmonopolet tillverkade utan även av monopolutövaren importerade tobaksvaror. Kontrollen över lagren skulle åvila Tobaksmonopolet, men utförelsen verifieras av tullverket. Tobaksmonopolet har anfört, att den föreslagna anordningen icke synes vara förenlig med gällande grunder för tobaksbeskattningen enär enligt § 4 i avtalet den 28 maj 1954 angående utövande av statens tobaksmonopol Tobaksmonopolet skall till staten erlägga skatt för alla de tobaksvaror, vilka av bolaget försäljes eller eljest utlämnas. Utredningsmannen anför, att orden »eller eljest utlämnas» i avtalet torde innebära, att så snart tobaksvaror utlämnas av bolaget till annans besittning skatt skall utgå även om äganderättsförhållandet till varorna icke ändras. För Tobaksmonopolet torde inrättande av dylika konsignationslager innebära ett betydande merarbete, då särskild bokföring måste uppläggas för varje konsignationslager och kontrollinventeringar av lagren verkställas.

Såsom ett alternativ till det ovan skisserade konsignationslagerförfarandet har framförts förslag om att skeppshandlarna skulle, sedan de från Tobaksmonopolet inköpt beskattade tobaksvaror under enahanda villkor, som gäller för andra återförsäljare, medgivas rätt till restitution av erlagd skatt för dylika beskattade tobaksvaror, som enligt tullmyndighets bevis utförts ur riket som skeppsproviant. Härvid har ifrågasatts, att Tobaksmonopolet skulle lämna kredit för ett belopp, motsvarande skatten. De på konsignationslagret i nu avsedda fall förvarade tobaksvarorna skulle emellertid vara försedda med kontrollstämplar i vederbörlig ordning. Utredningsmannen anför, att man härvid såsom ett minimikrav måste uppställa att kontrollstämplarna makuleras vid utförelsen av tobaksvarorna, enär det i motsatt fall för tullverket skulle medföra stora bevissvårigheter vid eventuell olovlig införsel av dylika varor. På grund härav torde enligt utredningsmannens mening detta alternativ bli tämligen omständligt i praktiken.

Uppläggnig av tobaksvaror å provianteringsfrilager. Enligt förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager må på dylikt lager endast uppläggas tullpliktiga varor. Såsom av den tidigare redogörelsen framgått horttogs genom beslut av 1924 års riksdag skyldigheten att erlägga tullavgift för tobaksvaror, som införes från utrikes ort, varigenom rätten att å provianteringsfrilager upplägga tobaksvaror upphörde. I stället för att förklara, att den inträdande tullfriheten ej skulle utgöra hinder för uppläggnig å provianteringsfrilager m. m. av tobaksvaror inrättades tidigare omnämnda tobaksskattelager. Dessa lager har av olika anledningar kommit till ringa användning vid furnering av fartyg med obeskattade tobaksvaror.

Proviauteringsfrilager kan numera inrättas förutom i stad med distrikt-tullanstalt eller avdelning därav även i vissa fall å annan ort. För närvarande har 41 platser i riket beviljats rätt till provianteringsfrilager.

Gods, som upplägges å provianteringsfrilager, förvaras under vård av ägaren, sedan denne ställt säkerhet för tullavgifterna. Rusdrycker, som upp-

lägges å provianteringsfrilager, skall dock där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås. Rusdrycker, som tillverkats inom riket eller där tidigare förtullats, må även uppläggas å provianteringsfrilager. Vid eventuellt medgivande till uppläggning av obeskattade tobaksvaror å provianteringsfrilager finner utredningsmannen sådan uppläggning även böra medgivas för inom landet tillverkade eller där tidigare förtullade sådana varor.

Vid sitt överbäggande av de skilda alternativen uttalar utredningsmannen inledningsvis att furneringen av tobak till fartyg är av stor betydelse såväl för skeppshandeln som för dess kunder. Det är även — anför utredningsmannen — ett allmänt svenskt intresse, att denna furnering kan äga rum under så enkla och smidiga former som möjligt, då fartygen eljest föredraga att göra sina inköp i utländska hamnar. Även om skeppsfurneringen i stor utsträckning torde avse tobak av utländsk tillverkning förekommer därjämte en icke obetydlig försäljning av inom riket tillverkade cigarretter. Förbättrade möjligheter till proviantering genom svenska skeppshandlare betyder därför ökad avsättning av svenska tobaksvaror. Dessutom innebär ett förenklat förfarande i och för sig besparingar. Erforderlig kontroll måste dock alltid upprätthållas. Utredningsmannen tillägger, att enligt upplysningar, som lämnats utredningen, konkurrensen från skeppshandlare i utlandet ytterligare skärpts under de senaste åren. I utlandet tillämpas i allmänhet en frilagerinstitution, som möjliggör en snabb expedition av praktiskt taget alla gångbara märken av färdiga tobaksvaror. Detta har fört med sig att åtminstone i vissa fall fartygens proviantering även med andra varor äger rum hos skeppshandlare i utlandet. Det synes därför utredningsmannen angeläget att frågan om fartygs proviantering med obeskattade tobaksvaror i svenska hamnar ordnas på ett smidigt och ändamålsenligt sätt.

Utredningsmannen anför, att den allmänna förutsättningen för erhållande av obeskattade tobaksvaror är att fartygen utklara till utrikes ort. Med nuvarande bestämmelser kan förbrukning ombord å fartygen av de i Sverige ombordtagna tobaksvarorna icke äga rum förrän tullkontrollen upphört. Tullkontrollen upphör, då fartyget avgår från ort, som före lämnandet av tullområdet sist besökes.

Vid jämförelse mellan de olika alternativen har utredningsmannen funnit att det alternativ, som innebär att *tobaksvaror uppläggas å provianteringsfrilager*, bäst synes motsvara fordringarna på en enhetlig, enkel och ändamålsenlig anordning för proviantering av fartyg med obeskattade tobaksvaror. Utredningsmannen utvecklar sin ståndpunkt sålunda.

Proviafteringsfrilager finnes redan på ett så stort antal orter (41), att praktiskt taget alla därtill berättigade fartyg kan utan onödig omgång erhålla sitt behov av tobaksvaror om detta alternativ genomföres. Vid bedömandet av de olika alternativen måste även stor hänsyn tagas till den förenklade och ändamålsenliga redovisning av provianteringsfrilagerrörelsen, som införts från och med den 29 juni 1953 jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 5 juni 1953 (398) med tillämpningsföreskrifter till förordningen

den 15 november 1912 om provianteringsfrilager och generaltullstyrelsens anvisningar den 22 juni 1953 till ifrågavarande tillämpningsföreskrifter. Bestämmelserna innebär bl. a. att frilagershavaren över rörelsen på frilagret för ett för debet och kredit inrättat avräkningsdiarium å särskilt fastställd blankett (diariekort). Var fjärde månad skall han till tullanstalten avlämna redovisning, vartill fogas ovannämnda avräkningsdiarium. Redovisning och avräkningsdiarium kontrolleras av tullanstalten med ledning av hos tullanstalten förvarade tullsedlar och provianteringsanmälningar. Numera håller således tullanstalten ej någon särskild bokföring över rörelsen på provianteringsfrilager. Givetvis skulle ett visst merarbete uppstå för tullverket både vid uppläggnings- och uttagningen. Arbetsökningen måste dock bedömas med hänsyn till det förhållandet, att uttagning av tobaksvaror troligen ofta kommer att ske i samband med uttagning av andra varor från frilagret.

Remissyttrandena

De hörda remissinstanserna har på skäl, som nära ansluter sig till de av utredningsmannen anförda, i huvudsak tillstyrkt det i promemorian framlagda förslaget att obeskattade tobaksvaror framdeles skall få uppläggas på provianteringsfrilager.

Generaltullstyrelsen erinrar om de administrativa lättnader för tullverket som kungörelsen den 5 juni 1953 (nr 398) med tillämpningsföreskrifter till provianteringsfrilagersförordningen medfört. Enligt styrelsens mening skulle vid ett genomförande av utredningsmannens förslag uppläggning av tobaksvaror på provianteringsfrilager numera kunna ske på ett sätt som icke skulle åsamka tullverket något större merarbete.

Beträffande den författningsmässiga utformningen av den föreslagna reformen har vid remissbehandlingen vissa synpunkter framförts.

Generaltullstyrelsen anför sålunda att det synes lämpligast, att de grundläggande bestämmelserna om uppläggning och disposition av samt skattefrihet för tobaksvaror å provianteringsfrilager inflyter i lagen angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror. Styrelsen föreslår därför att de erforderliga författningsändringarna utformas i enlighet härmed.

Styrelsen föreslår även viss ändring i avseende å befogenheten att meddela tillstånd att disponera å provianteringsfrilager upplagda obeskattade tobaksvaror annorledes än till fartygs eller luftfartygs proviantering och utrustning. Styrelsen anför.

Styrelsen ifrågasätter, huruvida icke dylikt tillstånd bör meddelas av Konungen för varje särskilt fall, då det kan förutsättas, att frågor kunna uppstå, som ligga utanför monopolutövarens kompetensområde. På grund härav föreslår Styrelsen, att dylika tillstånd meddelas av Konungen, men att monopolutövaren utan sådant tillstånd skall äga rätt att från provianteringsfrilager övertaga obeskattade tobaksvaror utan att tull eller skatt av frilagershavare erlägges vid uttagningen från frilagret. Sistnämnda bestämmelse har föreslagits närmast på grund av att tobaksvaror vid lagring under

längre tid lätt kunna bliva obrukbara och för att i sådant fall bereda frilagershavaren möjlighet att för förstöring överlämna dem till monopolutövaren.

Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet framhåller att det enligt provianteringsfrilagersförordningen förutsättes, att innehavare av provianteringsfrilager skall äga rätt att på dylikt lager upplägga även från utrikes ort införda tobaksvaror. Han skall alltså äga möjlighet till direkt import. Eftersom uppläggning på provianteringsfrilager av från utrikes ort inkomna varor enligt bolagets mening torde vara att anse såsom införsel, synes det till följd av statens importmonopol vara erforderligt att i lagen angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror införa en bestämmelse av innehåll att innehavare av provianteringsfrilager äger rätt att till riket införa fördiga tobaksvaror för uppläggning å dylikt lager.

Sveriges skeppshandlareförbund berör den nuvarande bestämmelsen i 5 § provianteringsfrilagersförordningen om skyldighet för ägaren att vidkännas tullavgift för å provianteringsfrilager upplagt gods som undergår förskämning eller genom olyckshändelse eller eljest går förlorat. Förbundet önskar få fastslaget, att skeppshandeln icke behöver erlægga skatt för på provianteringsfrilager upplagda tobaksvaror, som blir förstörda. Förbundet framhåller att tobaksvaror måste anses som lättförstörbara varor och att erinringar varken ur formell eller praktisk synpunkt synes kunna anföras mot nämnda skattebefrielse.

Departementschefen

Det föreliggande förslaget rörande proviantering av fartyg har till bakgrund i första hand önskemål från skeppshandeln om en bekvämare anordning för proviantering av fartyg med obeskattade tobaksvaror. Såsom utredningsmannen anfört är det också ett allmänt svenskt intresse, att furneringen av fartyg kan äga rum under så enkla och smidiga former som möjligt. Betydelsen härav framhäves av att den svenska skeppshandeln måste räkna med hård konkurrens från utlandet.

Utredningsmannens förslag innebär i huvudsak att obeskattade tobaksvaror framdeles skall få uppläggas på provianteringsfrilager, något som i princip är förbehållet tullpliktiga varor. Beträffande vissa varor, nämligen rusdrycker och jordbruksprodukter m. m., finns emellertid redan nu genom särbestämmelser möjlighet till uppläggning å provianteringsfrilager oavsett om tullplikt föreligger. Den av utredningsmannen föreslagna anordningen har tillstyrkts av remissinstanserna och jag finner även för egen del att förslaget innefattar en lämplig lösning i syfte att underlätta provianteringen med obeskattade tobaksvaror. En reform i angiven riktning förutsätter att vissa ändringar vidtages i de nuvarande bestämmelserna om provianteringsfrilager samt i lagen angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror. Förslag till nämnda författningsändringar har upprättats inom finansdepartementet.

Beträffande utformningen av författningsbestämmelserna må påpekas, att enligt förslaget huvudregeln att tobaksvaror får uppläggas på provianteringsfrilager influtit i § 1 1912 års förordning om sådana lager. Genom tillägg till 17 § lagen angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror samt införande i nämnda lag av en ny paragraf, benämnd 29 a §, har stadgats att skatt icke skall erläggas för tobaksvaror som upplägges på provianteringsfrilager. Sålunda lagrade tobaksvaror har i huvudsak jämställts med annat på sådant frilager upplagt gods. Härav följer att tullavgift — som beträffande tobaksvaror här träder i stället för skatten — skall utgå för dylika varor, när dessa disponeras annorledes än för proviantering eller t. ex. går förlorade genom olyckshändelse eller på annat sätt. Möjlighet bör dock finnas att avgiftsfritt kunna överlämna tobaksvaror från provianteringsfrilager till monopolbolaget. En bestämmelse av detta innehåll, som i första hand syftar till att möjliggöra att lagerskadade tobaksvaror utan beskattning skall kunna överlämnas till monopolbolaget för förstöring, synes rimlig med hänsyn bl. a. till de särskilda risker för kvalitetsförsämringar som är förknippade med lång tids lagring av tobaksvaror.

Slutligen må anmärkas, att jag icke funnit tillräckliga skäl föreligga för att likställa tobaksvaror med rusdrycker vad gäller villkoren för dispositionen av varan. Beträffande rusdrycker som upplagts i provianteringsfrilager gäller enligt 12 § 4 mom. e) rusdrycksförsäljningsförordningen att dessa icke får disponeras annorledes än till proviantering eller utrustning av fartyg eller luftfartyg med mindre Konungen för varje särskilt fall lämnat tillstånd. Överträdelse av förbudet är belagt med straff. Utredningsmannen har föreslagit en motsvarande ordning för tobaksvaror. För egen del kan jag icke finna, att de skäl som beträffande rusdrycker talar för ett speciellt tillståndsförfarande av denna art gör sig gällande i fråga om tobaksvaror. Dock synes det lämpligt, att tobaksvaror liksom rusdrycker förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås.

II. Bryssel-rekommendationen avseende åtgärder till förebyggande av smuggling

Inledning

Rådet för samarbete på tullområdet antog vid sitt fjärde sammanträde i Bryssel den 21—26 juni 1954 en rekommendation, dokument 2568 E (54), avseende vissa åtgärder för att förebygga smuggling av sprit- och tobaksvaror. Rekommendationen torde i svensk översättning få fogas såsom *Bilaga 2* till detta protokoll. Rekommendationen tillställdes rådets medlemmar — däribland Sverige — med hemställan att till rådets sekretariat måtte tillkännagivas huruvida rekommendationen helt eller delvis godkändes, samt, i händelse rekommendationen vann anslutning, från vilken tid densamma komme att tillämpas.

Sedan generaltullstyrelsen beretts tillfälle yttra sig över rekommendationen, framlade styrelsen i skrivelser den 11 oktober 1954 förslag till åtgärder i rekommendationens syfte. Styrelsen tog bl. a. upp frågan om inskränkningar i rätten till skattefri utförsel såsom proviant m. m. av vissa skattebelagda varor såväl vad gällde längre resor som närtrafiken, varmed avsågs främst internordisk sjötrafik med reslängd i tid understigande fyra timmar. Generaltullstyrelsens förslag remissbehandlades. De då framlagda förslagen förutsatte för ett genomförande att likartade bestämmelser antogs av de övriga nordiska länderna. Enär sådan överensstämmelse mellan de olika nordiska tullbehandlingsreglerna icke kunde åvägbringas kom frågan om Sveriges anslutning till Bryssel-rekommendationen i det sammanhanget att vila.

Sedermera har generaltullstyrelsen i skrivelse den 3 april 1956 från delvis andra utgångspunkter anknutit till Bryssel-rekommendationen och hemställt, att Kungl. Maj:t måtte förordna om anslutning från svensk sida till rekommendationen. Styrelsen har i skrivelsen, på grundval av rekommendationen, framlagt förslag till föreskrifter rörande skattefri utförsel av skattebelagda varor såsom resgoods och proviant ävensom bestämmelser om utförsel av spritdrycker, vin och obeskattade tobaksvaror såsom last. Generaltullstyrelsen anför i skrivelsen att nu aktuella frågor de senaste åren varit föremål för upprepade överläggningar mellan de nordiska ländernas tullstyrelser, senast vid förhandlingar bl. a. i Oslo år 1955, samt att de av styrelsen i skrivelsen framlagda förslagen upprättats i huvudsaklig överensstämmelse med resultatet av de sistnämnda nordiska förhandlingarna. Förslagen innebär, framhåller styrelsen vidare, att någon ändring icke göres i vad som för närvarande tillämpas beträffande provianteringen med och försäljningen av obeskattade varor i den sjöväga Öresunds-trafiken och därmed jämförlig kortväga sjötrafik.

Över generaltullstyrelsens förslag har, efter remiss, *yttranden* avgivits av kommerskollegium, kontrollstyrelsen, fiskeristyrelsen, järnvägsstyrelsen, statens handels- och industrikommission, sjöfartsstyrelsen, överståthållarämbetet, länsstyrelsen i Malmöhus län, länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet, Aktiebolaget Vin- & spritcentralen samt Sveriges redareförening, varjämte gemensamt yttrande avgivits av Svenska sjöfolksförbundet, Sveriges fartygsbefälsförening, Svenska maskinbefälsförbundet och Svenska stewardföreningen.

Kommerskollegium har överlämnat yttranden från Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg, Skånes handelskammare och Svenska turisttrafikförbundet. Fiskeristyrelsen har överlämnat yttrande från Svenska västkustfiskarnas centralförbund. Överståthållarämbetet har vid sitt yttrande fogat yttrande av polismästaren i Stockholm. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har bifogat yttranden från handelskammaren i Göteborg, Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen samt Göteborgs och Bohus läns turisttrafikförening. Slutligen har länsstyrelsen i Malmöhus

län överlämnat yttranden av drätselkammaren och poliskammaren i Malmö, distriktschefen vid statens järnvägars III distrikt och Skånes turisttrafikförening.

Gällande bestämmelser

I fråga om tull- och skattefri proviantering av transportmedel gäller ett flertal olika bestämmelser.

Enligt förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager och kungörelsen den 5 juni 1953 (nr 398) med tillämpningsföreskrifter till nämnda förordning kan sålunda proviantering av fartyg och luftfartyg ske från *proviauteringsfrilager*. Enligt förordningen må tullpliktigt gods, som införts från utlandet och är avsett för proviantering och utrustning av fartyg eller luftfartyg, efter verkställd tulltaxering uppläggas i särskilt magasin under vård av godsets ägare. Även inom riket tillverkade eller tidigare förtullade rusdrycker må — enligt förordningen den 12 maj 1955 (nr 203) med särskilda bestämmelser angående behandling i tullhänseende av rusdrycker, som införes eller disponeras av Aktiebolaget Vin- & spritcentralen — uppläggas å provianteringsfrilager. Tobaksvaror, som är tullfria, får däremot icke uppläggas å provianteringsfrilager. I det föregående har emellertid i enlighet med ett förslag av 1952 års tobakshandelsutredning förordats, att obeskattade tobaksvaror skall få uppläggas på sådant lager.

För utlämnande från provianteringsfrilager av gods för proviantering eller utrustning av fartyg eller luftfartyg gäller vissa villkor. Sålunda må rusdrycker icke utlämnas till fartyg om dettas dräktighet understiger 75 ton. Beträffande andra varor än rusdrycker bestämmes gränsen för fartygets storlek av Kungl. Maj:t. Denna gräns har i allmänhet fastställts till 30 ton. I fråga om provianteringsfrilager i vissa västkuststäder gäller dock en tonsalsgräns av 10 ton. Såsom villkor för luftfartygs proviantering är stadgat bl. a. att detsamma användes i yrkesmässig trafik. Vidare skall fartyget eller luftfartyget vara utklarerat till utrikes ort eller ock befinna sig på resa mellan utrikes orter. Kungl. Maj:t må dock vid meddelande av provianteringsfrilagersrätt medgiva att rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma fartyg eller luftfartyg, vilket inkommit från utrikes ort med destination till annan svensk ort, ävensom däckat fiskefartyg, som är försett med vederbörligt svenskt måtbrev och som skall avgå till Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

För tillgodoseende av fartygs och luftfartygs behov av förnödenhets- och proviantartiklar kan även ifrågakomma i *frihamn* upplagda oförtullade och obeskattade varor, däribland rusdrycker och tobaksvaror. Föreskrifter härom är meddelade i 76—81 §§ frihamnsstadgan den 8 november 1935 (nr 553).

Utförsel av obeskattade tobaksvaror såsom proviant för transportmedel

kan vidare äga rum från för ändamålet särskilt inrättat lager, s. k. *tobaks-skattelager*. Föreskrifter härom är meddelade dels i 4 kap. 29 § 2 och 3 mom. lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror, dels ock i 18—40 §§ kungörelsen den 30 juni 1943 (nr 429) med vissa bestämmelser rörande tillämpningen av sagda lag. Även dessa bestämmelser har berörts i det föregående.

Andra former för utförsel av oförtullade och obeskattade varor såsom förnödenhets- och proviantartiklar är utförsel av varor från *tullnederlag* och *transitupplag*.

Slutligen förekommer utförsel såsom proviant av från utlandet inkomna, under tullverkets vård kvarliggande varor, som anmälts till transitering, ävensom av från Aktiebolaget Vin- & spritcentralen inköpta obeskattade rusdrycker samt från Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet inköpta obeskattade tobaksvaror.

Utförsel av obeskattade varor såsom resgods förekommer endast i mindre utsträckning och då huvudsakligen i fråga om tobaksvaror.

Bortsett från vissa bestämmelser, vilka grundar sig på gällande allmänna exportförbud och därför är av mera tillfällig karaktär, gäller i Sverige icke några generella författningsbestämmelser om kvantitativa inskränkningar i rätten till utförsel av obeskattade varor såsom proviant för transportmedel eller såsom resgods. En viss inskränkning kan dock, vad proviantering av transportmedel beträffar, sägas ligga däri, att det skall vara fråga om proviant för transportmedlet, d. v. s. varor som behövs och är avsedda för försörjningen av besättning och passagerare. Det kan också erinras om att enligt avtal mellan generaltullstyrelsen och statens järnvägar gäller visa begränsningar i försäljningen av tobaksvaror på de statsägda färje- och passagerarfartygslinjerna mellan Malmö och Köpenhamn.

De på det allmänna exportförbudet grundade inskränkande bestämmelserna gäller oavsett huruvida varorna är beskattade eller icke. Såvitt angår skeppsproviant är bestämmelserna meddelade av generaltullstyrelsen i samråd med vederbörande krismyndigheter och innebär i huvudsak följande. Tilldelning av proviant beviljas i regel för högst den tid, som beräknas åtgå till dess fartyget ankommer till den utländska destinationsorten. I vissa fall kan tilldelning jämväl erhållas för uppehållet i den utländska hamnen samt för återresa till Sverige. Myckenheten tobaksvaror, som må utföras, bestämmes sålunda, att varje person beräknas under en vecka förbruka 40 cigarrer eller 60 cigarrcigarretter eller 200 cigarretter eller 150 gram rök-tobak eller 100 gram tuggtobak eller 400 gram snus.

I fråga om svenskt fiskefartygs proviantering är särskilda bestämmelser meddelade av generaltullstyrelsen. Med dylikt fartyg, som skall avgå från svensk hamn på fiskeresor utanför svenskt territorialvatten, må utföras skeppsproviant till de myckenheter, vilka vederbörande tullanstalt efter prövning i varje särskilt fall finner erforderliga. Myckenheten tobaksvaror bestämmes på samma sätt som för fartyg i övrigt.

Utförseln av resgoods regleras med hänsyn till gällande allmänna exportförbud genom föreskrifterna i statens handels- och industrikommis-sions meddelande den 27 juni 1955 om vad resande licensfritt må medföra vid resa till eller från Sverige. Enligt meddelandet må resande vid resa från Sverige, utöver sedvanlig reseutrustning, utan exportlicens medföra varor till ett värde av sammanlagt högst 2 500 kronor, under förutsättning att av varornas art, mängden av varje särskild vara och omständigheterna i övrigt framgår, att varorna är avsedda för den resandes eget bruk eller som gåva för annans personliga bruk och sålunda icke medföres för försäljning eller för användning i yrkesmässig rörelse.

Beträffande utförsel såsom last av spritdrycker och vin gäller enligt 1 § kungörelsen den 27 november 1925 (nr 465) med särskilda be-stämmelser om utförsel från riket av spritdrycker och vin, jämförd med 10 § samma kungörelse, att dylika drycker, beskattade såväl som obeskattade, icke må från tullinlandet eller eljest utföras såsom last till utrikes ort med fartyg (båt, pråm) av mindre nettodräktighet än 100 registerton. Enligt paragrafen avser förbudet dock icke utförsel med maskindrivet far-tyg, som gör regelbundna resor mellan svensk och utrikes ort.

I fråga om obeskattade tobaksvaror gäller icke några motsvarande be-stämmelser.

Generaltullstyrelsens förslag

Det av generaltullstyrelsen i skrivelsen den 3 april 1956 framlagda för-slaget till provianteringsregler m. m. bygger delvis på det tidigare nämnda av styrelsen år 1954 framförda slaget i ämnet. Innan jag redogör för inne-hållet i den nu föreliggande skrivelsen må därför i korthet erinras om inne-börden av den tidigare ifrågasatta reformen.

1954 års förslag innebar i nu aktuella delar i huvudsak följande.

Beträffande rätten till utförsel av proviant föreslogs att rätten till proviantering med obeskattade rusdrycker, öl, tobaksvaror, cigarrettpapper och chokladvaror skulle borttagas dels för andra transportmedel än fartyg och luftfartyg och dels för passagerarfartyg i närtrafik, varmed avsågs trafik enbart från hamn i Skåne, Blekinge eller på svenska västkusten till dansk hamn eller eljest trafik från svensk hamn till utrikes ort, då resan kunde beräknas taga kortare tid än fyra timmar i anspråk. Beträffande fiskefartyg uppställdes för rätten till proviantering med obeskattade varor det villkoret, att fartygets nettodräktighet icke fick understiga 30 ton samt att fartyget skulle avgå till mera avlägsna fiskevatten. Beträffande lust-fartyg föreskrevs likaledes en minsta nettodräktighet av 30 ton samt att fartyget skulle avgå till hamn i annat land än Danmark, Finland eller Norge. För såväl fiskefartyg som lustfartyg skulle dessutom gälla att proviante-ringen fick avse högst vissa kvantiteter per person och dag. För fartygs-trafiken i övrigt ävensom för flygtrafiken begränsades provianteringsrätten

till vad som kunde anses erforderligt med hänsyn till resans längd och det antal personer som medföljde. För fartygstrafikens del skulle inte ske någon prövning i det särskilda fallet, utan det föreslogs att vissa högsta kvantiteter per person och dag skulle fastställas. Den föreslagna tilldelningen motsvarade i stort sett den tilldelning, som nu provisoriskt tillämpas med stöd av gällande bestämmelser om allmänt exportförbud.

I avseende å rätten till utförsel såsom *res goods* av obeskattade varor föreslogs den inskränkningen att sådan utförsel skulle få verkställas endast av resande hemmahörande i annat än nordiskt land, samt under förutsättning tillika att den resande själv tidigare infört varan såsom *res goods*. Varans myckenhet fick icke överstiga behovet under resan.

Det *nya förslag* generaltullstyrelsen nu framlagt skiljer sig från det tidigare i första hand därigenom, att någon ändring icke förutsättes ske i vad som för närvarande tillämpas beträffande provianteringen med och försäljningen av obeskattade varor i den sjöväga Öresunds-trafiken och därmed jämförlig kortväga sjötrafik.

Styrelsen har i den allmänna motiveringen för förslaget anknutit till Bryssel-rekommendationen och dess centrala regler om begränsning av provianteringen med obeskattade spritdrycker och tobaksvaror med hänsyn till antalet passagerare och besättningsmedlemmar, resans varaktighet och myckenheten av ombord befintliga förråd. Styrelsen anför att enligt uppgift från samarbetsrådets sekretariat hittills ett tiotal länder, däribland Danmark, Norge och Västtyskland, antagit rekommendationen, flera av länderna dock med vissa reservationer. I vissa länder, däribland Storbritannien, gäller redan bestämmelser, som begränsar provianteringen med obeskattade sprit- och tobaksvaror till närmare angivna kvantiteter, beräknade efter antal ombordvarande, resans längd m. m. Enligt styrelsens uppfattning skulle en allmän tillämpning från rådsmedlemmarnas sida av rekommendationen avsevärt begränsa smuggelmöjligheterna i den västeuropeiska sjöfarten. Styrelsen fortsätter.

Den nuvarande smugglingen avser till största delen cigaretter och spritdrycker som finnas undanstuckna i inkommande fartyg. Denna form av smuggling är ytterst besvärande och detta icke blott i Sverige utan även i flera andra västeuropeiska länder.

Smugglingen genom fartygsbesättningar underlättas genom att de för transitorörelsen inrättade institutionerna — frihamnar, frilager och tullupplag — utnyttjas till att förse fartygspersonal med obeskattade varor utöver vad som erfordras under resorna. Dylika överskotts-förråd finnas undanstuckna i fartygen till mängder som i fråga om cigaretter ofta uppgå till flera tiotusental, ibland till hundratusental, i ett och samma fartyg. Ett stävande av detta missbruk av transitorörelsens institutioner skulle självfallet vara ett verksamt medel till smugglingens bekämpande. Det är angeläget att Sverige deltagit i samarbetet för vinnande av detta syfte och att sålunda bestämmelser meddelas i anslutning till rekommendationen. En i och för sig tillräcklig anledning att förebygga överskottsproviantering av från Sverige avgående transportmedel ligger för övrigt i faran för åter-

smuggling hit av proviantöverskott som här intagits. Styrelsen anser därför, att Sveriges anslutning till rekommendationen icke längre bör uppskjutas.

Generaltullstyrelsen påpekar — såsom ett ytterligare skäl för att nu upptaga frågan om viss begränsning av den skattefria provianteringen och vissa därmed sammanhängande frågor — det förhållandet att nuvarande, ovan berörda begränsningsbestämmelser, vilka utfärdats av generaltullstyrelsen i samråd med vederbörande krismyndigheter, grundar sig på gällande allmänna exportförbud och därför är av temporär natur. När försörjningssynpunkter icke längre anses utgöra motiv för bestämmelsernas bibehållande, bör bestämmelserna upphävas. Detta synes enligt styrelsens mening lämpligen kunna ske i samband med genomförandet av de bestämmelser, som föranledes av anslutning från svensk sida till ovan nämnda rekommendation.

Beträffande den skattefria provianteringen innebär de av styrelsen föreslagna reglerna i huvudsak följande.

Rätten till skattefri proviantering med spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror och chokladvaror borttages

dels för andra transportmedel än fartyg eller luftfartyg,

dels för luftfartyg å linjen mellan Malmö och Köpenhamn,

dels ock för fartyg — annat än fiskefartyg — med en nettodräktighet understigande 30 ton.

Såsom allmänt villkor för skattefri proviantering av andra fartyg än fiske- och lustfartyg ävensom av luftfartyg skall enligt de föreslagna bestämmelserna gälla att det av omständigheterna otvetydigt framgår att fartyget eller luftfartyget under resan skall anlöpa utländsk hamn eller angöra utländsk flygplats för avlämnande eller mottagande av passagerare eller last eller ock skall såsom turistfartyg företaga kryssningar i mera avlägsna farvatten.

Ytterligare gäller att de ifrågavarande obeskattade varorna utom starköl och öl icke får såsom proviant ombordtagas å fiskefartyg eller lustfartyg då det icke av omständigheterna otvetydigt framgår, i fråga om fiskefartyg, att fartyget skall avgå till mera avlägsna fiskevatten, och, i fråga om lustfartyg, att fartyget skall avgå på resa till hamn i annat land än Danmark, Finland eller Norge direkt eller med anlöpande av dansk, finsk eller norsk hamn.

För den enligt förslaget provianteringsberättigade trafikens del begränsas provianteringsrätten kvantitativt på så sätt att ombordtagande av spritdrycker, vin, tobaksvaror och chokladvaror icke får ske därest ombord befintliga, till proviant hänförliga förråd av dylika varor genom sådan proviantering skulle överstiga en myckenhet, som av tullverket prövas skälig med hänsyn till resans varaktighet samt till det antal personer, som beräknas kunna komma att medfölja transportmedlet.

Obeskattat cigarrettpapper får icke utföras från tullområdet såsom pro-

viant för transportmedel i större mängd än som beräknas åtgå för rökto-
bak som ombordtagits enligt nyssnämnda provianteringsbestämmelser.

Slutligen har från provianteringsbestämmelsernas tillämpning undanta-
gits proviantering av statligt transportmedel som avses i kungörelsen den
14 juni 1928 (nr 300) angående behandlingen i tullhänseende av vissa stat-
liga transportmedel.

Beträffande provianteringsbestämmelsernas ö v e r e n s s t ä m m e l s e
m e d B r y s s e l - r e k o m m e n d a t i o n e n anför generaltullstyrelsen i
huvudsak följande. Bestämmelserna i rekommendationens punkt 1 a) om
att proviantering av fartyg och luftfartyg med obeskattade spritdrycker
och tobaksvaror endast bör tillåtas under tullkontroll överensstämmer med
föreskrifterna i gällande tullagstiftning. Föreskrifterna i övrigt under punkt
1 a) och b) i rekommendationen har sin motsvarighet i styrelsens förslag.
Vad beträffar rekommendationens punkt 1 c) gäller i fråga om fartyg, som
skall utklara till utrikes ort, redan nu att, i den mån obeskattade varor
medföres, dessa förtecknas antingen å tullpass eller annan vid tullpasset
med sigill fogad handling, till vilken i dylikt fall hänvisas i tullpasset. I
fråga om luftfartyg användes som regel i stället för tullpass så kallad gene-
ral declaration, å vilken handling motsvarande anteckningar göres om om-
bordtagna obeskattade varor.

Beträffande den föreslagna b e g r ä n s n i n g e n till vissa t r a n s -
p o r t m e d e l erinrar styrelsen om att enligt förslaget proviantering med
obeskattade spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror och chokladvaror
icke får ske av andra transportmedel än fartyg och luftfartyg. De transpor-
tmedel, som vid sidan härom huvudsakligen kan komma i fråga, är bussar
och järnvägståg med restaurangvagnar. Enligt styrelsens uppfattning före-
ligger icke något egentligt behov av sådan provianteringsrätt för dylika
transportmedel. Styrelsen framhåller i detta sammanhang, att det beträf-
fande utgående restaurangvagnar för närvarande icke förekommer någon
skattefri proviantering. Vidare anföres, att under remissbehandlingen av
1954 års förslag, som innebar motsvarande förbud, någon invändning icke
framställdes mot förslaget i denna del.

Genom det till r e s a n s a r t knutna allmänna villkoret för rätt till
skattefri proviantering av andra fartyg än fiskefartyg och lustfartyg samt
av luftfartyg avser generaltullstyrelsen att markera att det skall vara fråga
om verklig frakt- eller passagerarfart eller sådana kryssningar med turistfar-
tyg, som kan motivera skattefri proviantering.

I förslaget har för andra fartyg än fiskefartyg upptagits såsom villkor
för skattefri proviantering, att fartygets nettodräktighet icke understiger
30 ton. Styrelsen anför, att detta villkor i praktiken endast lär få nämnvärd
betydelse beträffande lustfartyg. En skärpning av p r o v i a n t e r i n g s -
r ä t t e n för l u s t f a r t y g har tidigare i olika sammanhang ifrågasatts
En sådan skärpning motiveras också av de erfarenheter i förevarande hän-
seende, som styrelsen haft av lustbåtstrafiken. Jämväl villkoret för skatte-

fri proviantering att luftfartyget skall avgå på resa till hamn i annat land än Danmark, Finland och Norge direkt eller med anlöpande av dansk, finsk eller norsk hamn är enligt styrelsen ämnat att tjäna syftet att förhindra missbruk av provianteringsrätten och särskilt återsmuggling av skattefria tobaksvaror. Styrelsen upplyser, att i dessa frågor full enighet rått vid de nordiska förhandlingarna.

Vad angår *fiskefartyg* föreslås såsom villkor för skattefri proviantering att fartyget skall avgå till mera avlägsna fiskevatten (t. ex. fiskevatten i Nordsjön eller i avlägsnare delar av Östersjön). Denna föreskrift innebär enligt generaltullstyrelsens mening i huvudsak endast en legalisering av gällande praxis.

Det föreslagna förbudet mot skattefri proviantering av *luftfartyg* på linjen Malmö—Köpenhamn innebär likaledes endast en legalisering av gällande praxis. Något egentligt behov av sådan proviant kan enligt styrelsens uppfattning icke sägas föreligga i denna trafik.

Bryssel-rekommendationens bestämmelse om *kvantitativ begränsning* av den skattefria provianteringen har kommit till uttryck i förslagets föreskrift att den skattefria provianteringen skall begränsas till myckenheter, som av tullverket prövas skäliga med hänsyn till resans varaktighet samt till det antal personer, som beräknas kunna komma att medfölja fartyget eller luftfartyget. Någon åtskillnad mellan fartyg och luftfartyg har här icke gjorts; ej heller mellan nordisk och icke-nordisk trafik eller mellan närtrafik och trafik på mera avlägsna hamnar.

Generaltullstyrelsen framhåller att orden »med hänsyn till resans varaktighet» icke är avsedda att begränsa provianteringen till endast enkel eller eventuellt dubbel resa; föreskriften kan tillåta proviantering för längre resperiod, men tilldelningen skall bedömas med ledning av varaktigheten av enkel resa. Vidare anföres, att föreskriften att provianttilldelningen skall bedömas med hänsyn till det antal personer, som beräknas kunna komma att medfölja transportmedlet, för t. ex. passagerarfartyg icke innebär att tilldelningen skall ske först sedan det faktiska antalet ombordgående passagerare räknats utan att provianttilldelningen skall bedömas efter ett för fartyget och årstiden beräknat genomsnittligt antal passagerare.

Beträffande den praktiska tillämpningen av bestämmelserna anför generaltullstyrelsen, att vissa *tillämpningsföreskrifter* av generaltullstyrelsen torde erfordras. För bestämmelsernas tillämpning i praktiken blir det, uttalar styrelsen, nödvändigt att särskilt i den reguljära nordiska trafiken, t. ex. Finlandstrafiken, tillse, att icke strängare begränsningsregler tillämpas i Sverige än i det nordiska land, på vilket trafiken bedrivs. Det är därför styrelsens avsikt att sedan förevarande bestämmelser utfärdats, genom förhandlingar med berörda nordiska länder överenskomma om gemensamma normer för provianteringsbegränsningarna. Styrelsen upplyser att de nordiska tullstyrelserna i princip är ense om en sådan ordning.

I nuvarande läge räknar styrelsen med att dessa normer för provianteringsbegränsningarna skall i huvudsak komma att överensstämja med de för närvarande tillämpade principerna för provianttilldelning. De nu föreslagna bestämmelserna jämte tillämpningsföreskrifter är avsedda att ersätta nuvarande av generaltullstyrelsen i samråd med vederbörande krismyndigheter utfärdade provianteringsföreskrifter.

De av generaltullstyrelsen föreslagna *resgodsreglerna* innebär att obeskattade varor av följande slag, nämligen rusdrycker, öl, tobaksvaror, cigarrettpapper och chokladvaror i princip icke får utföras från tullområdet såsom resgods. Icke heller får sådan vara utföras såsom försändelse, avsedd att i samband med utförseln helt eller delvis överlåtas på eller eljest utlämnas till resande, som medföljer det transportmedel med vilket utförseln sker. Undantag göres för det fall då varan utgör proviant för transportmedlet eller av handelsresande medförda varuprover.

Vad sålunda föreslagits om resande och resgods har även avseende på person, anställd å det transportmedel med vilket utförseln sker, samt vara, som medföres av sådan person.

Slutligen föreslås en undantagsbestämmelse av innebörd att ifrågavarande obeskattade varor får transiteras genom riket såsom resgods. Samma bestämmelse möjliggör även att andra av resande såsom resgods införda varor än rusdrycker och tobaksvaror återutföres såsom resgods av den som infört varan. Villkoren för sådan transitering och återutförsel skall dock generaltullstyrelsen äga bestämma. Liksom beträffande provianteringsföreskrifterna ankommer det på styrelsen att meddela närmare bestämmelser rörande tillämpningen av resgodsreglerna.

Generaltullstyrelsen erinrar om att Bryssel-rekommendationen i denna del innebär, att besättningsmedlemmar å fartyg och luftfartyg icke bör tillåtas att ombordtaga obeskattade spritdrycker och tobaksvaror samt att passagerare bör tillåtas att ombordtaga dylika spritdrycker och tobaksvaror endast i skäliga myckenheter icke överstigande deras eget behov, och framhåller att styrelsen i dessa hänseenden förordat bestämmelser som är mera restriktiva, i det att icke heller resande skulle tillåtas ombordtaga dylika varor. Såsom redan framgått föreslås dock undantag dels i fall, då varan utgöres av proviant för transportmedlet eller av handelsresande medförda varuprover, dels då fråga är om genomgående resgodstransitering eller om återutförsel — under vissa villkor — av andra varor än rusdrycker och tobaksvaror.

I sin motivering till de föreslagna bestämmelserna anför generaltullstyrelsen, att bestämmelserna varit föremål för förhandlingar vid de nordiska tullmötena. Härvid har konstaterats, att möjlighet till dylik utförsel icke föreligger i något annat nordiskt land än Sverige. De föreslagna bestämmelserna ingick även i styrelsens förslag den 11 oktober 1954. Vid remissbehandlingen tillstyrktes förslaget i huvudsak av de myndigheter och organisationer, som yttrat sig över förslaget i denna del. De nu föreslagna undan-

tagsbestämmelserna har emellertid likväl givits något större räckvidd än enligt 1954 års förslag. Styrelsen anför härom i huvudsak följande.

Sålunda är handelsresandeprover undantagna, varjämte obeskattade varor skall kunna transiteras såsom resgods genom riket ävensom andra av resande såsom resgods införda varor än rusdrycker och tobaksvaror återutföras såsom resgods av den som infört varan, allt dock under de villkor generaltullstyrelsen äger bestämma. De villkor som här kommer i fråga är de, som nu gäller beträffande återutförelse av rusdrycker och tobaksvaror. Angående återutförelse av rusdrycker stadgas i 86 § 1 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen, att rusdrycker, som till riket införes av annan än den vilken enligt 12 § är berättigad till införelse av sådana drycker må, där est varan i behörig ordning anmäls till tullklarering, åter utföras i enlighet med de föreskrifter generaltullstyrelsen äger meddela. Styrelsen har genom cirkulär den 16 september och den 18 november 1955 utfärdat sådana föreskrifter. I fråga om tobaksvaror återfinnes motsvarande bestämmelser i 36 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror samt i styrelsens cirkulär den 16 september och den 18 november 1955.

Vad avser begränsningar i rätten att utföra spritdrycker och tobaksvaror såsom last erinrar generaltullstyrelsen om att rekommendationen till en början innebär, att sådan utförelse av *obeskattade* spritdrycker och tobaksvaror med fartyg med en nettodräktighet, understigande 100 ton, icke tillåtes, med mindre befrielsen från erläggande av skatt göres beroende därav, att av tullmyndighet i destinationslandet utfärdat intyg om vederbörlig lossning kan företes.

Generaltullstyrelsen har i förslag till kungörelser dels om ändrad lydelse av 1 § kungörelsen den 27 november 1925 (nr 465) med särskilda bestämmelser om utförelse från riket av spritdrycker och vin, dels angående förbud mot utförelse av obeskattade tobaksvaror såsom last med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 registerton intagit föreskrifter om förbud mot all utförelse såsom last av såväl spritdrycker och vin som obeskattade tobaksvaror med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 ton. Enligt styrelsens mening kommer ett dylikt generellt förbud icke att medföra någon praktisk olägenhet.

Vad beträffar *beskattade* spritdrycker påkallar rekommendationen enligt generaltullstyrelsens mening icke någon särskild åtgärd, om det föreslagna totala förbudet mot utförelse såsom last av spritdrycker med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 ton genomföres. I fråga om beskattade tobaksvaror torde, anför styrelsen, ett motsvarande förbud såvitt angår svenska förhållanden sakna intresse i betraktande av det höga priset på dessa varor. Rekommendationen förutsätter ej heller, att en dylik åtgärd vidtages, om den skulle avvika från eljest gällande nationella föreskrifter. Styrelsen föreslår att i samband med notifikation om Sveriges anslutning till rekommendationen upplysning lämnas om att rekommendationen i denna punkt icke kommer att få tillämpning i vårt land.

Remissyttrandena

Remissinstanserna uttalar sig allmänt för en anslutning från svensk sida till Bryssel-rekommendationen och från flera håll understrykes att Sverige bör lämna medverkan till de internationella strävandena att motverka smuggling.

Beträffande generaltullstyrelsens förslag i dess helhet göres i flera fall hänvisningar till styrelsens tidigare förslag av år 1954 och noteras med tillfredsställelse de förändringar i liberalare riktning som vidtagits i det nu föreliggande förslaget. Sålunda framhåller exempelvis *kommerskollegium* att generaltullstyrelsen i sitt nu framlagda förslag i allt väsentligt borttagit de föreskrifter, mot vilka kollegium förra gången anförde betänkligheter.

De hörda *handelskamrarna* har uttalat sin tillfredsställelse med att generaltullstyrelsen i sitt föreliggande förslag bibehållit provianteringsrätten för passagerarfartyg i närtrafik. Samma uttalande göres av *Svenska turisttrafikförbundet* och *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län*.

I det av *Svenska sjöfolksförbundet m. fl. organisationer* avgivna yttrandet förklarar man sig dela uppfattningen, att de åtgärder som föreslås i rekommendationen är berättigade och lämnar generellt generaltullstyrelsens förslag till utförelsebestämmelser utan erinran.

Förslaget till skärpta bestämmelser om skattefri proviantering tillstyrkes i huvudsak utav de flesta remissinstanserna.

Järnvägsstyrelsen anför emellertid såsom en generell reservation mot de föreslagna bestämmelserna att styrelsen icke kan biträda förslaget såvitt ifrågakommande åtgärder innebär inskränkningar i de resandes hittillsvarande redan begränsade möjligheter att inköpa obeskattade varor ombord på färjor och båtar i internationell trafik, som utövas i statens järnvägars eller dess dotterföretags regi.

Stockholms handelskammare och *handelskammaren i Göteborg* samt *Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen* föreslår uppskov med utfärdandet av de nya provianteringsbestämmelserna. De ifrågavarande remissinstanserna hänvisar till generaltullstyrelsens uppgift att det är styrelsens avsikt att sedan bestämmelser i ämnet utfärdats genom förhandlingar med tullmyndigheterna i övriga nordiska länder överenskomma om gemensamma normer för provianteringsbegränsningarna. Därvid uttalas tillika att bestämmelserna bör utfärdas först sedan ifrågavarande förhandlingar slutförts och enighet vunnits om begränsningarnas detaljutformning.

Svenska sjöfolksförbundet m. fl. organisationer erinrar i sitt yttrande om att de föreslagna provianteringsbestämmelserna i stort sett ansluter sig till nuvarande temporära föreskrifter på området och gör det allmänna uttalandet att bestämmelserna enligt organisationernas mening förutsätter en liberal uppskattning från vederbörande lokala tullmyndighet.

Såvitt förslaget avser att begränsa provianteringsrätten till vissa transportmedel har detsamma icke mött några invändningar från remissinstanserna.

Mot den föreslagna begränsningen till vissa varuslag göres i sak erinran endast från *järnvägsstyrelsen*, som vänder sig mot att generaltullstyrelsens förslag till provianteringsbestämmelser omfattar även chokladvaror. Järnvägsstyrelsen framhåller, att förslaget i denna del innebär en längre gående restriktivitet än Bryssel-rekommendationen, och anför att chokladvaror knappast torde smugglas och därför icke synes böra underkastas samma bestämmelser, som föreslagits för sprit- och tobaksvaror. Sådana bestämmelser för chokladvaror skulle enligt järnvägsstyrelsens mening innebära, att Sverige komme att inta en särställning varigenom den eftersträfvade uniformiteten enligt Bryssel-rekommendationen utan särskilda skäl skulle frångås.

Sjöfartsstyrelsen förklarar sig inte ha något att erinra mot att undantagen från utförelseförbudet begränsas till att gälla endast fartyg och luftfartyg, huvudsakligen vid utlandstrafik, men finner det tveksamt huruvida behov föreligger att låta undantagen omfatta olika varuslag för olika fartygskategorier. Enhetliga regler i detta avseende skulle enligt styrelsens mening bidra till att göra bestämmelserna mera överskådliga och lättillämpade.

Beträffande det allmänna villkoret rörande resans art, vänder sig *Stockholms handelskammare* mot den för luftfartyg föreslagna bestämmelsen att skattefri proviantering endast skall kunna ske när luftfartyget skall angöra utländsk flygplats. Handelskammaren erinrar om att den skattefria provianteringsrätten tillkommer turistfartyg, som utan att anlöpa utländsk hamn företager kryssningar i mer avlägsna farvatten. Enligt vad handelskammaren inhämtat anordnas turistkryssningar med flyg under sådana förhållanden att kammaren ifrågasätter om icke motsvarande förmån som tillerkänts turistfartyg bör medgivas luftfartyg.

Samma synpunkt framföres av *kommerskollegium*.

Sveriges redareförening framhåller, att det icke minst ur internationell konkurrenssynpunkt är angeläget att förslaget om skattefri provianteringsrätt för turistfartyg modifieras på sådant sätt, att kryssningsfartygen likställas med varje annat fartyg, som befar internationellt vatten. Föreningen erinrar om att svenska fartyg ibland företar kryssningar på internationellt vatten, som dock icke kan betecknas som »mera avlägsna farvatten».

De föreslagna bestämmelserna om kvantitativ begränsning av den skattefria provianteringen godtogs av de flesta remissinstanserna.

Från redarhåll framhålles den skattefria provianterings stora ekonomiska betydelse för sjöfarten och speciellt för de rederier, vilka sysselsätter fartyg i passagerartrafik. *Sveriges redareförening* anför sålunda bl. a., att

en mer restriktiv praxis skulle radikalt försämra de förhållanden varunder rederier, som sysselsätter fartyg i passagerartrafik, bedriver sådan trafik.

Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen framhåller att passagerarfartygens rätt till fri proviantering har ett avgörande inflytande på gällande biljettpriser och sålunda är av stort turistiskt värde. Bolaget erinrar särskilt om risken för utländsk konkurrens från företag, vilka kan lösa sina provianteringsproblem utanför de lagar och förordningar, som kan komma att gälla i Sverige.

Järnvägsstyrelsen och Skånes handelskammare finner utformningen av bestämmelserna om provianttilldelning alltför snäv. *Järnvägsstyrelsen* föreslår sålunda att provianteringsbestämmelserna utformas så, att tilldelningen för fartyg i annan trafik än internordisk baseras på den myckenhet av ifrågavarande varor, som tullfritt får införas i destinationslandet.

Skånes handelskammare förordar att den ifrågavarande bestämmelsen omarbetas så, att förutom resans längd och antalet passagerare jämväl behovet av att hålla ett med hänsyn till passagerarklienteletts sammansättning tillräckligt sortiment av sprit- och tobaksvaror skall beaktas vid bestämmandet av den myckenhet, varmed proviantering av sådana varor skall få ske. Handelskammaren anför vidare.

Ett passagerarfartygs proviantering med sprit och tobak måste nämligen ske under hänsynstagande jämväl till att fartygets sortiment av dessa varor blir sådant att passagerarnas personliga smak kan tillgodoses. Detta ställer ofta stora krav på sortimentets storlek. Särskilt gäller detta för turistkryssningsfartyg, som har ett internationellt sammansatt klientel och som med hänsyn till de fordringar detta klientel ställer måste hålla ett sortiment av tobak och spritvaror från ett flertal olika länder. Med anledning av generaltullstyrelsens påpekande om att i Storbritannien redan gäller bestämmelser, som begränsar provianteringen med obeskattade sprit- och tobaksvaror till kvantiteter beräknade efter resans längd och passagerarnas antal vill handelskammaren framhålla, att enligt vad handelskammaren erfarit de engelska bestämmelserna därom har medfört extrakostnader och olägenheter för kryssningsfartyg, som provianterat i engelska hamnar.

Den föreslagna befogenheten för generaltullstyrelsen att utfärda tillämpningsföreskrifter rörande provianteringsbegränsningarna tillstyrkes av flertalet myndigheter liksom av de flesta övriga remissinstanserna. Från några håll har emellertid förslaget i denna del mött kritik. En avvisande hållning intages sålunda av järnvägsstyrelsen, sjöfartsstyrelsen, handelskammaren i Göteborg, Svenska turisttrafikförbundet, Sveriges redareförening och Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen. Kritiken utmynnar i förslag att i de nu föreslagna bestämmelserna direkt angiva de kvantiteter, som den skattefria provianteringen får avse för olika fall.

Järnvägsstyrelsen uttalar bl. a. att provianttilldelningen är en för servicen för resenärerna viktig fråga, varför avvägningen av provianteringen enligt Bryssel-rekommendationens allmänt hållna regler kräver erfarenhet även — och icke minst — från trafikföretaget. Generaltullstyrelsens förslag inne-

bär, framhåller järnvägsstyrelsen, möjlighet för generaltullstyrelsen att framdeles utan samråd med trafikutövaren bestämma helt andra principer än de nu tillämpade för provianteringen.

Enligt *sjöfartsstyrelsens* mening bör grunderna för den kvantitativa begränsningen av provianteringen av skilda slag av fartyg, därest grunderna icke kan komma till uttryck i de nu ifrågasatta bestämmelserna, fastställas av tullverket efter samråd med *sjöfartsstyrelsen*.

Handelskammaren i Göteborg anför att en ordning, som innebär att närmare tillämpningsbestämmelser meddelas av generaltullstyrelsen, givetvis är fördelaktig ur den synpunkten, att bestämmelser av mera detaljartad karaktär kan anpassas till den aktuella situationen. Emellertid medför denna ordning enligt handelskammaren också nackdelar. Trafikanterna blir utsatta för en viss osäkerhet, eftersom bestämmelser — även sådana av mycket stor praktisk betydelse — när som helst kan bli föremål för ändring. Särskilt gäller detta exempelvis normerna för den skattefria provianteringen och de kvantiteter, som får medföras. Handelskammaren uttrycker den uppfattningen att den föreslagna avfattningen av bestämmelserna medför alltför vidsträckta möjligheter till ändringar beträffande regler som har väsentlig betydelse för de företag, vilka utövar sådan verksamhet, att de är beroende av provianteringsbestämmelserna.

Svenska turisttrafikförbundet förklarar sig kunna tillstyrka generaltullstyrelsens förslag om befogenhet för styrelsen att utfärda tillämpningsföreskrifter endast såvitt de nya tillämpningsbestämmelserna icke leder till en begränsning av de resandes nuvarande möjligheter till skattefria inköp. Förbundet förutsätter också, att provianteringsbestämmelserna utformas så, att tilldelningarna i erforderlig omfattning kan justeras med hänsyn till den ökade efterfrågan, som kan komma att inträda vid en eventuell vidgning av nordiska resandes rätt till tullfrihet för medförda rusdrycker och tobaksvaror.

Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen understryker den stora ekonomiska betydelsen för rederierna av varje ändring i den tillåtna kvantiteten obeskattade varor.

Även *Sveriges redareförening* understryker den skattefria provianteringsrättens stora ekonomiska betydelse för rederinäringen. Föreningen anser frågan om utformningen av generella normer för provianteringen vara så viktig att den icke bör delegeras. Föreningen för i detta sammanhang fram lanken att generaltullstyrelsen bör kunna givas befogenhet att ingripa mot sådana fartyg eller rederier, som missbrukar gällande regler. Om innebörden av den föreslagna befogenheten för styrelsen anför föreningen bl. a. följande.

Generaltullstyrelsen skall äga att i särskilda fall för visst eller vissa fartyg inskränka utförelse av obeskattade spritdrycker, vin, tobak och chokladvaror, så framt smuggling av dylika varor befunnits ske under sådana förhållanden, att vederbörande rederi deltagit i eller genom försumlighet i kontrollen underlättat smugglingen. Genom en sådan bestämmelse skulle endast den skyldige komma att drabbas, varjämte tullmyndigheterna skulle

besparas det merarbete och den detaljreglering, som skulle bli en följd av generellt gällande, restriktiva bestämmelser. Att märka är även att generella restriktioner, även om de äro ganska långtgående, icke kunna förhindra smuggling, under det att ett system med ingripanden i händelse av missbruk såväl ur avskräckande synpunkt som vid tillämpningen skulle ganska effektivt motverka smuggling.

En dylik regel kunde givetvis i detalj utformas på olika sätt. Ifrågasätts kan sålunda, om icke en nämnd borde tillsättas med representanter för vederbörande intresserade parter och med uppgift att yttra sig, innan in-skränkningar eller förbud utfärdades avseende visst fartyg eller visst rederi.

Kommerskollegium förklarar sig icke ha något i och för sig att invända mot att generaltullstyrelsen skall äga meddela de närmare bestämmelser som erfordras för tillämpningen av föreskrifterna om den skattefria provianteringen. *Kommerskollegium* framhåller emellertid att bestämmelserna blir verkningslösa, om icke säkerhet kan vinnas för att motsvarande regler blir tillämpliga i andra sjöfartsidkande länder, eftersom följderna eljest blott blir den att fartygen provianterar i främmande hamnar. Kollegium förklarar att kollegium icke kan dela de betänkligheter som anförts mot den föreslagna ordningen med delegering av ifrågavarande befogenhet till generaltullstyrelsen. Enligt kollegii mening möjliggör den av styrelsen förordade ordningen för styrelsen att smidigare anpassa maximikvantiteterna efter förhållandena i det särskilda fallet. Sålunda bör det enligt kollegii mening i viss mån bli möjligt att tillgodose det av Skånes handelskammare omnämnde önskemålet att på vissa fartyg kunna hålla ett rikligt sortiment av de olika varorna.

Kommerskollegium, *Stockholms handelskammare* och *handelskammaren i Göteborg* betonar det önskvärda i att de nu diskuterade provianteringsbestämmelserna icke blir ovillkorliga utan att generaltullstyrelsen får rätt att medgiva undantag från dem när särskilda omständigheter så påkallar. *Kommerskollegium* framhåller därvid, att den föreslagna dispensrätten torde kunna tillskapas utan att syftet med provianteringsbestämmelserna äventyras.

Handelskammaren i Göteborg betonar vikten av att fartyg i närtrafik med våra grannländer alltjämt får verkställa proviantering på sätt som nu sker, nämligen för en à två månader åt gången. En proviantering för varje resa eller dubbelresa skulle enligt handelskammaren i praktiken medföra stora olägenheter och extrakostnader.

Även *Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-linjen* framhåller starkt betydelsen av att någon ändring i gällande praxis för provianteringen icke sker.

Beträffande *Öresunds-trafficen* framhåller *järnvägsstyrelsen* att denna trafik icke behöver regleras enligt Bryssel-rekommendationen. Nämn-da trafik får enligt styrelsens mening anses som en lokal skandinavisk angelägenhet, varom de nordiska länderna själva kan träffa överenskommelse

sinssemellan. Bestämmelserna om provianttilldelning bör här baseras på den begränsade försäljning av sprit-, tobaks- och chokladvaror som för närvarande tillämpas.

De av generaltullstyrelsen föreslagna bestämmelserna angående utförsel såsom resgods av obeskattade varor har endast i ett par fall föranlett erinran under remissbehandlingen.

Sjöfartsstyrelsen anser sig icke kunna ansluta sig till den i Bryssel-rekommendationen under 2 a) uttryckta synpunkten att besättningsmedlemmar å fartyg icke bör tillåtas medföra tull- och skattefria sprit- och tobaksvaror. Styrelsen föreslår därför att vid anslutning till rekommendationen rådets generalsekreterare underrättas om att Sverige icke kommer att tillämpa ifrågavarande punkt i rekommendationen. Styrelsen utvecklar sin ståndpunkt sålunda.

Styrelsen vill härvid framhålla att rätten att som resgods medföra sprit- och tobaksvaror tull- och skattefritt är en förmån som svenskt sjöfolk sedan lång tid tillbaka åtnjuter. Mot bakgrund av det förhållandet att jämlikt stycket 1 a) proviantering av ifrågavarande varor uttryckligen förklaras skola gälla såväl passagerare som besättning synes en enhetlig behandling av dessa båda kategorier resande vara motiverad. Härvid har man att välja mellan att antingen låta stycket 2 a) gälla även beträffande passagerare eller att tillerkänna jämväl besättningsmedlemmar rätt att medföra berörda varor under samma förutsättningar som avses skola gälla för passagerare. Då det här är fråga om rimliga myckenheter av varor för vederbörandes eget behov, förefaller det föga sannolikt att möjligheterna att förhindra smuggling skulle i avsevärd grad eftersättas om besättningsmedlemmar finge samma rätt som passagerare.

Sveriges redareförening uttalar sig i samma riktning som *sjöfartsstyrelsen*. Föreningen erinrar om den nyligen tillsatta sjömansskatteutredningen, av vars direktiv framginge att en reduktion av sjöfolkets skattebörda anses motiverad. Det bör då enligt föreningens mening icke ifrågakomma att reducera de förmåner sjöfolket hittills haft när det gäller rätten att utföra obeskattade varor.

Beträffande utformningen av de föreslagna utförselbestämmelserna framhåller *sjöfartsstyrelsen* att gällande föreskrifter av liknande art väsentligen bygger på det allmänna exportförbudet som är en provisorisk lagstiftning av krisbetonad natur. Däremot komme ett tillämpande av de föreslagna bestämmelserna att innebära varaktiga inskränkningar i den enskildes rätt. Med hänsyn härtill synes det styrelsen lämpligt att hithörande frågor regleras i form av en förordning om förbud mot utförsel av förenämnda obeskattade varor, vilken förordning skall underställas riksdagens prövning. Förordningen borde innefatta bemyndigande för Kungl. Maj:t att medgiva undantag från förbudet beträffande resgods, proviant, transiteringsgods samt av handelsresande medförda varuprover.

De föreslagna begränsningarna i rätten att utföra spritdrycker och tobaksvaror såsom last har mött erinran endast

i det av *handelskammaren i Göteborg* avgivna yttrandet. Handelskammaren framhåller att de föreslagna generella bestämmelserna kommer att medföra hinder i viss trafik och att därför en möjlighet till dispens i vissa fall under alla förhållanden bör införas. Handelskammaren anför vidare.

I fråga om reglerna för utförsel av spritdrycker och vin samt obeskattade tobaksvaror såsom last innefatta de framlagda förslagen ett ovillkorligt förbud mot sådan utförsel med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 registerton. Enligt vad Handelskammaren inhämtat skulle detta generella förbud komma att medföra praktiska olägenheter för vissa rederier i Göteborg, vilka f. n. med mindre tonnage bedriva regelbunden trafik på bl. a. Köpenhamn och Lybeck. Sålunda bedriver Broströms Tender Service AB i Göteborg efter särskilda tillstånd dylik trafik med åtminstone två fartyg under 100 nettoregisterton, nämligen M/s Gladan och M/s Simone å respektive 57 och 66 nettoregisterton. Enligt Handelskammarens uppfattning föreligger ingen som helst anledning att genom nya bestämmelser omöjliggöra denna trafik.

Departementschefen

Vid remissbehandlingen av generaltullstyrelsens förslag har remissinstanserna allmänt uttalat sig för en anslutning från svensk sida till Bryssel-rekommendationen. Även enligt min mening står det klart att Sverige icke bör undandraga sig att genom ett godkännande av rekommendationen medverka i det internationella arbetet på att förebygga smuggling. Enligt vad jag under hand inhämtat från generaltullstyrelsen kommer Rådet för samarbete på tullområdet att innevarande vår ånyo behandla de frågor, som avses i Bryssel-rekommendationen. Härvid kan möjligen ifrågakomma att utarbeta en konvention på grundval av rekommendationens principer. Det är också med hänsyn härtill betydelsefullt, att Sveriges inställning till hithörande problem klargöres.

Ett godkännande av den föreliggande rekommendationen förutsätter, såsom framgår av generaltullstyrelsens förslag, en översyn av gällande utförselbestämmelser i tre olika hänseenden, nämligen beträffande rätten till skattefri proviantering av transportmedel, i fråga om rätten att utföra obeskattade varor såsom resgods och vad slutligen gäller rätten att utföra spritdrycker och tobaksvaror såsom last.

Till en början må framhållas, att den reglering som förutsättes enligt rekommendationen liksom de av generaltullstyrelsen föreslagna bestämmelserna i det väsentligaste icke skiljer sig från den ordning, som för närvarande upprätthålles på skilda författningsmässiga grunder, främst kungörelsen den 9 juni 1950 om allmänt exportförbud. Det är emellertid önskvärt att ett mera permanent stöd i författningsbestämmelser skapas för de normer som anses böra gälla på detta område. Det synes därför vara anledning att med utgångspunkt från rekommendationen och det därav föranledda förslaget från generaltullstyrelsen i korthet ange riktlinjerna för de blivande bestämmelserna, vilka samtliga är av beskaffenhet att kunna utfärdas i administrativ ordning.

Vad först angår den skattefria provianteringen innebär generaltullstyrelsens förslag i första hand att rätten till skattefri proviantering med spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror, cigarettpapper och chokladvaror i stort sett begränsas till fartyg och luftfartyg. Restaurangvagnar och bussar får sålunda enligt förslaget icke såsom proviant för en resa medföra nämnda varor i obeskattat skick. I den del förslaget syftar till att chokladvaror, vin, öl och starköl skall omfattas av de restriktiva bestämmelserna går förslaget längre än Bryssel-rekommendationen. Jag delar på denna punkt järnvägsstyrelsens mening att tillräckliga skäl knappast torde föreligga för att inrymma chokladvaror bland dem som göres till föremål för särskild reglering i detta sammanhang. Enligt min mening synes även vin, öl och starköl, som icke heller torde smugglas, kunna lämnas utanför regleringen. Härigenom vinnes enhetlighet i de föreslagna bestämmelserna samt bättre överensstämmelse med rekommendationen.

Såsom ett allmänt villkor för skattefri proviantering har föreslagits, att fartyget (ej fiske- eller lustfartyg) eller luftfartyget under resan skall anlöpa utländsk hamn eller angöra utländsk flygplats för avlämnande eller mottagande av passagerare eller last eller också att fartyget skall såsom turistfartyg företaga kryssningar i mera avlägsna farvatten. I fråga om fiskefartyg uppställs såsom villkor att fartyget skall avgå till mer avlägsna fiskevatten. För lustfartyg föreslås den skärpningen att proviantering icke skall kunna ske för resa enbart till Danmark, Finland eller Norge. Fartyg med mindre nettodräktighet än 30 ton skulle överhuvud icke få proviantera skattefritt. Från detta förbud undantager förslaget dock fiskefartyg. De sålunda föreslagna reglerna innefattar enligt min mening en väl motiverad avgränsning av de fall, där skattefri proviantering bör få förekomma. I anledning av vad Stockholms handelskammare anfört rörande proviantering för turistkryssningar med flyg må framhållas, att de flygturer av denna art med sträckning utanför Sveriges gränser som hittills förekommit icke motiverar skattefrihet vid ombordtagande av förråd för resan. Beträffande proviantering av turistfartyg som företager kryssningar i främmande farvatten bör skattefrihet kunna åtnjutas såvida icke fråga är om endast turer över något dygn utanför den svenska territorialgränsen. Motsvarande synpunkt bör gälla i fråga om fiskefartygens rätt att proviantera skattefritt.

Den föreslagna bestämmelsen om kvantitativ begränsning av provianteringsrätten till vad som — med beaktande av ombord redan befintliga förråd — prövas skäligt med hänsyn till resans varaktighet samt till det antal personer som beräknas kunna komma att medfölja transportmedlet synes kunna tjäna till ledning för en lämplig avgränsning av rätten att taga ombord obeskattade spritdrycker och tobaksvaror. Självfallet måste vid den praktiska tillämpningen av en sådan regel beaktas sjöfartens legitima intressen av att bekvämt kunna taga ombord erforderliga förråd av obeskattade varor för de resor som kommer i fråga. För de rederier, vilka driver fartyg i passagerartrafik, är det av vikt, icke minst på grund av konkurrensen från utländska företag, att proviantering kan ske så att passage-

rarna erbjudes en god service. De synpunkter i detta hänseende som framförts från redarhåll och även kommit till uttryck i yttrandet från Skånes handelskammare bör därför enligt min mening kunna tillgodoses inom ramen för den föreslagna bestämmelsen.

Med de jämkningar, som jag i det tidigare förordat, synes generaltullstyrelsens förslag till provianteringsregler böra läggas till grund för kommande bestämmelser. De tillämpningsföreskrifter som finnes erforderliga bör utfärdas av generaltullstyrelsen efter samråd med sjöfartsstyrelsen.

Beträffande den sjöväga trafiken över Öresund och annan sjöväga närtrafik må erinras om att generaltullstyrelsens förslag icke innebär någon inskränkning i förhållande till vad nu tillämpas. Vidare må framhållas, att spörsmålet om den skattefria försäljningen av bl. a. sprit- och tobaksvaror på ifrågavarande färjor och båtar behandlats av Nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel m. m. i dess den 29 september 1956 avlämnade slutbetänkande nr 12 (SOU 1956: 45). Betänkandet är för närvarande föremål för remissbehandling.

Vad beträffar de av generaltullstyrelsen föreslagna resgodslagena överensstämmer dessa i det väsentliga med nu gällande ordning. För såväl passagerare som besättning saknas nämligen i praktiken sedan ett par år tillbaka — då viss ändring av bestämmelserna om utförsel av tobaksvaror vidtogs — möjlighet att som resgods utföra obeskattade sprit- och tobaksvaror. Denna ordning har sin grund i gällande begränsningar av detaljhandeln inom frihamn och stödes även från Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolets och Aktiebolaget Vin- & spritcentralens sida därigenom att dessa företag vägrar sin medverkan till direktförsäljning av obeskattade varor för utförsel såsom resgods. Den av generaltullstyrelsen föreslagna regleringen utgör ett viktigt komplement till reglerna om begränsning av rätten till proviantering med obeskattade varor. Det må erinras om att reglerna om provianttilldelning enligt vad jag nyss anfört bör avvägas så att såväl besättning som passagerare under en resa skall kunna åtnjuta skattefrihet för vad som konsumeras, och de resandes intressen synes knappast påkalla någon skattefrihet därutöver för vad som personligen medföres för eget bruk. Jag kan nämna, att någon möjlighet till utförsel av obeskattade varor som resgods icke föreligger i något av de andra nordiska länderna. Blivande bestämmelser torde dock utan olägenhet kunna begränsas till att avse samma varuslag, som beröres av de tilltänkta provianteringsreglerna, nämligen spritdrycker, tobaksvaror och cigarett-papper. Med denna jämkning synes generaltullstyrelsens förslag i denna del böra följas.

Vad slutligen gäller rätten att utföra spritdrycker och tobaksvaror såsom last innefattar generaltullstyrelsens förslag totalt förbud mot sådan utförsel av obeskattade och beskattade spritdrycker samt av obeskattade tobaksvaror med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 ton. I det väsentliga kan jag ansluta mig till berörda förslag. Enligt min mening synes dock intresset av en enhetlig behandling av nämnda båda varuslag samt av att rekommendationen icke utan vägande skäl frångås tala för att begräns-

ningarna såväl beträffande sprit- som tobaksvaror skall ges giltighet oavsett om varorna beskattats eller icke. Såsom påpekats från en handelskammare bör möjlighet stå öppen att i vissa fall meddela dispens från förbudet för mindre fartyg att utföra ifrågavarande varor. En dispensregel härom bör utformas i överensstämmelse med punkt 3 i rekommendationen.

På grund av det anförda vill jag förorda, att rekommendationen följes av Sverige samt lägges till grund för blivande bestämmelser enligt de riktlinjer, för vilka jag nu redogjort.

III. Departementschefens hemställan

Under återopande av vad jag tidigare anført hemställer jag

- dels att inom finansdepartementet upprättade förslag till*
- 1) förordning angående ändring i förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager; och*
  - 2) lag om ändring i lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror*

måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande,

dels ock att riksdagens yttrande måtte inhämtas över en av Rådet för samarbete på tullområdet vid dess fjärde sammanträde i Bryssel antagen rekommendation avseende vissa åtgärder för att förebygga smuggling av sprit- och tobaksvaror.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ingrid Quarnström

Utkast
till
förordning angående ändring i förordningen den 15 november 1912
(nr 298) om provianteringsfrilager

Kungl. Maj:t har, med riksdagen, funnit gott förordna, att §§ 1, 5 och 6 i förordningen den 15 november 1912 om provianteringsfrilager skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

§ 1.

1. Från utrikes — — — (provia-
nteringsfrilager).

Rätt till — — — för tullverket.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker, som uppläggas å
provia-nteringsfrilager, skola där för-
varas under såväl tullverkets som
ägarens lås.

§ 5.

Gods, som från provianteringsfri-
lager i föreskriven ordning utlämnas
till fartygs eller luftfartygs provian-
tering eller utrustning, är befriat från
tullavgift.

För å — — — provianteringsfrila-
ger.

(Föreslagen lydelse)

§ 1.

1. Från utrikes — — — (provia-
nteringsfrilager).

Å provianteringsfrilager må jäm-
väl uppläggas obeskattade tobaksvar-
or utan att skatt erlägges men mot
ställande av säkerhet för tullavgift
beräknad efter bestämmelserna i § 6
denna förordning. Uppläggnin-
g må äga rum av både från utrikes ort in-
förda och inom riket tillverkade eller
där tidigare förtullade dylika varor.

Rätt till — — — för tullverket.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker och obeskattade to-
baksvaror, som uppläggas å provian-
teringsfrilager, skola där förvaras un-
der såväl tullverkets som ägarens lås.

§ 5.

Gods, som från provianteringsfri-
lager i föreskriven ordning utlämnas
till fartygs eller luftfartygs provian-
tering eller utrustning, är befriat från
tullavgift och beträffande obeskatta-
de tobaksvaror från skatt.

För å — — — provianteringsfrila-
ger.

För å provianteringsfrilager upp-
lagda obeskattade tobaksvaror, som å
sådant frilager genom olyckshändel-
se eller eljest gått förlorade, skall
ägaren vidkännas tullavgift beräknad

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

efter bestämmelserna i § 6 denna förordning.

Å provianteringsfrilager upplagda obeskattade tobaksvaror må icke utan tillstånd av den i lagen den 11 juni 1943 angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror omförmälda monopolutövaren disponeras annorledes än till fartygs eller luftfartygs proviantering eller utrustning i föreskriven ordning.

§ 6.

Tullavgifter — — — skall avlämnas.

§ 6.

Tullavgifter — — — skall avlämnas.

För obeskattade tobaksvaror skall tullavgift i förekommande fall beräknas efter de taxor, som gälla för av Kungl. Maj:t fastställd mindre myckenhet dylika varor, som inkomma till riket såsom gåva till enskild person för dennes eget bruk.

Utkast

till

lag angående ändring i lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror

Kungl. Maj:t har, med riksdagen, funnit gott förordna, att 17 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

17 §.

Skatt — — —

a) — — —

b) — — —

c) — — — utrikes ort.

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Skatt — — —

a) — — —

b) — — —

c) — — — utrikes ort.

Skatt utgår icke å tobaksvaror som, enligt vad särskilt stadgats, uppläggas å provianteringsfrilager.

Bilaga 2

(Översättning)

Rekommendation den 23 juni 1954 av Rådet för samarbete på tullområdet, avseende förebyggande av smuggling av sprit- och tobaksvaror

Rådet för samarbete på tullområdet som beaktar att förekomsten ombord å fartyg och luftfartyg av förråd av sprit- och tobaksvaror i myckenheter överstigande normala behov kan underlätta smuggling

som beaktar att det, med hänsyn till riskerna för smuggling, är önskvärt: att fartygs och luftfartygs förråd icke böra utökas med tull- och skattefria sprit- och tobaksvaror, vilka medföras av medlemmar av besättningen, och

att passagerare icke böra tillåtas utföra mer betydande myckenheter tull- och skattefria sprit- och tobaksvaror, och

som beaktar att medförande av sprit- och tobaksvaror som last av samma skäl bör underkastas särskilda restriktioner och villkor,

rekommenderar, i enlighet med artikel III g) av konventionen avseende upprättandet av ett råd för samarbete på tullområdet, medlemmarna att vidtaga följande åtgärder i syfte att förebygga smuggling av ifrågavarande varor:

1 a) Proviantering av fartyg och luftfartyg med tull- och skattefria sprit- och tobaksvaror bör tillåtas endast under tullkontroll och i myckenheter, vilka äro nödvändiga för passagerarnas och besättningens normala förbrukning under resan.

b) Proviantering med sådana varor bör begränsas med hänsyn till antalet passagerare och besättningsmedlemmar, resans varaktighet och myckenheten av alla ombord befintliga förråd.

c) För att säkerställa uppfyllandet av förenämnda villkor bör provianteringen täckas medelst tullhandling.

2 a) Besättningsmedlemmar å fartyg och luftfartyg böra icke tillåtas att medföra tull- och skattefria sprit- och tobaksvaror.

b) Passagerare böra tillåtas att medföra sådana sprit- och tobaksvaror endast i rimliga myckenheter, icke överstigande deras eget behov.

3 a) Utförsel såsom last av sprit- och tobaksvaror, vilka icke belagts med i utförsellandet normalt utgående tull och skatt (eller för vilka erlagd tull och skatt restituerats eller kommer att restitueras), bör icke tillåtas med fartyg med dräktighet understigande 100 nettoregisterton, med mindre befrielse från sådan tull och skatt göres beroende av att intyg av tullmyndighet sedermera företes, utvisande att varan vederbörligen lossats i destinationslandet.

b) Där gällande tullagstiftning eller tullförordningar så medge, bör utförsel såsom last av sprit- och tobaksvaror, vilka belagts med i utförsellandet normalt utgående tull och skatt, icke tillåtas med fartyg med dräktighet un-

derstigande 100 nettoregisterton, med mindre utförsel med sådana fartyg göres beroende av att intyg av tullmyndighet sedermera företes, utvisande att varan vederbörligen lossats i destinationslandet.

Rådet hemställer att medlemmar, vilka godkänna denna rekommendation eller vissa av dess bestämmelser, omedelbart bringa beslutet i verkställighet samt utan dröjsmål meddela detta till generalsekreteraren, som skall underätta andra medlemmar därom.